

РЕШЕНИЕ

№ 8036

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3964** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Г. М. К. от [населено място], действаща със съгласието на родителя си М. К. К., срещу АДМИНИСТРАТИВЕН АКТ, обективиран в Писмо с изх. №РУО1-9644/05.04.2023г. на началника на Регионалното управление по образованието – С.-град (Р.) към Министерството на образованието и науката (МОН). Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорвания акт, като постановен от некомпетентен орган, при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалноправните норми. Поддържа, че спорният акт е издаден в противоречие с влязъл в сила съдебен акт – Определение №2539/23.03.2023г. на Административен съд София – град (АССГ) по адм. дело №8036/2022г. и следователно е нищожен, тъй като началникът на Р. не е имал правомощие да потвърждава или не взетото от Комисията по чл.95, ал.3 от Наредба №10/01.09.2016г. за организация на дейностите в училищното образование (Наредба №10/2016г.) решение. Чрез процесуалния си представител адв. К. моли съда да обяви нищожността или евентуално да отмени като незаконосъобразен актът, обективиран в Писмо с изх. №РУО1-9644/05.04.2023г. на началника на Р. и по същество на спора да постанови решение за насочване на Г. М. К. за приемане в 164^{та} Гимназия с преподаване на испански език „М. де С.“ – [населено място] (ГПИЕ „М. де С.“) или да изпрати преписката на Комисията по чл.95, ал.3 от Наредба №10/2016г. за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Доводи за нищожност и за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски, включително за адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.2 във вр. с ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата (ЗА), съгласно представен списък.

Ответникът - НАЧАЛНИК на Регионалното управление по образованието С.-град, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. В. К. поддържа, че оспорваният акт, обективизиран в Писмо с изх. №РУО1-9644/05.04.2023г., е законосъобразен и не са налице основания за неговата отмяна. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и писмените доказателства събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката Г. К. е лице с трайно намалена работоспособност 50%, поради общо заболяване „Вродена стеноза на клапата на белодробната артерия“, което обстоятелство се установява с приетото по делото Експертно решение (ЕР) №1225 от заседание №073/09.05.2022г. на Териториалната експертна лекарска комисия (ТЕЛК) към „Четвърта многопрофилна болница за активно лечение София“ ЕАД. При това не е спорно между страните, че Г. К. попада в групата на учениците с хронични заболявания, с физически и сензорни увреждания, съгласно чл.95, ал.1 от Наредба №10/2016г.

Със Заявление от 23.05.2022г. (вх. №РУО01-У-53) жалбоподателката е поискала от Комисията по чл.95, ал.3 от Наредба №10/2016г. да бъде насочена за обучение в някое от изрично и изчерпателно посочените от нея учебни заведения. Впоследствие, на 30.05.2022г., К. е подала ново Заявление до Комисията с промяна на желаните училища в които иска да бъде насочена за обучение след VII клас.

С Решение по Протокол №2/13.06.2022г. Комисията по чл.95, ал.1 от Наредба №10/2016г. е подредила подалите заявления ученици с хронични заболявания, с физически и сензорни увреждания и съответно ги е насочила към определени училища. С Решението от 13.06.2022г. Г. К. е насочена за прием в 105^{-то} Средно училище (СУ) „А. Д.“, вместо заявеното от нея първо желание да бъде приета в 164^{-та} ГПИЕ „М. де С.“. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства Решението на Комисията по чл.95, ал.1 от Наредба №10/2016г. да е било оспорено по административен или по съдебен ред и следователно е влязло в сила.

С молба вх. №РУО1-29264/29.07.2022г. жалбоподателката е сезирала началника на Р. с искане за възобновяване на административното производство на основание чл.99, т.2 АПК и произнасяне по заявлението с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г. за насочване по първото ѝ желание в 164^{-та} ГПИЕ „М. де С.“.

В определения от закона срок началникът на Р. не се е произнесъл по искането за възобновяване от 29.07.2022г. Този мълчалив отказ е бил оспорен пред Административен съд София – град (АССГ) във връзка с което е било образувано адм. дело №8036/2022г. С Определение №2539/23.03.2023г. съдът е отменил мълчалив отказ на началника на Р. по искане с вх. №РУО1-29264/29.07.2022г. за възобновяване на административното производство по издаден административен акт и е изпратил преписката на началника на Р. за ново произнасяне по заявлението на Г. К. с вх. №РУО01-У-53/23.05.2022г. за класиране и насочване в профилирани паралелки и паралелки за придобиване на професионално образование. В мотивите на съдебния акт е прието, че при разглеждане на заявлението на Г. К., Комисията се е позовала на

списъци по чл.97 от Наредба №10/2016г. за които е било установено, че не са утвърждавани от министъра на здравеопазването. Обоснован е извод, че това е ново обстоятелство по смисъла на чл.99, т.2 АПК, което е от съществено значение за решаване на случая и насочване на детето в заявеното от него училище.

По делото не се установява Определение №2539/23.03.2023г. да е било оспорено пред касационната инстанция, поради което и следва да се приеме, че е влязло в сила.

Процесният акт, обективиран в Писмо с изх. №РУО1-9644/05.04.2023г., е постановен на основание влезлия в сила съдебен акт по адм. дело №8036/2022г. С него началникът на Р. е потвърдила решението, взето от Комисията, назначена със Заповед №РД01-333/04.04.2022г., изложено в доклад №РУО1-22167/13.06.2022г. относно заявлението на Г. М. К. с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г. за класиране и насочване в профилирани паралелки и паралелки за придобиване на професионално образование. Според мотивите на административния акт, представените с писмо вх. №РУО1-9199/03.04.2023г. от Министерството на образованието и науката утвърдени и съгласувани списъци не дават законово основание на началника на Р. за насочване на Г. К. в избраното от нея училище, тъй като то не е определено като допустимо в Списъка на хроничните заболявания, физическите и сензорните увреждания и показаните профили и професии на ученици след завършен VII клас или основно образование.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу акт на административен орган с който непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателката и който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът, обективиран в Писмо с изх. №РУО1-9644/05.04.2023г. на началника на Р., е НИЩОЖЕН като постановен извън пределите на материалната компетентност на административния орган и в противоречие с влязъл в сила съдебен акт - Определение №2539/23.03.2023г. по адм. дело №8036/2022г.

В случая началникът на Р., в качеството му на горестоящ административен орган, е бил сезиран с искане за възобновяване на административното производство, образувано по заявлението на Г. К. с вх. №РУО01-У-53/23.05.2022г. по което е било постановено Решение по Протокол №2/13.06.2022г. на Комисията по чл.95, ал.1 от Наредба №10/2016г.

Редът и условията за възобновяване на производствата по издаване на административни актове са регламентирани в АПК, Глава седма.

Съгласно приложимата норма на чл.99 АПК влязъл в сила индивидуален или общ административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен или изменен от непосредствено по-горестоящия административен орган, а ако актът не е подлежал на оспорване по административен ред - от органа, който го е издал, при наличие на някое от основанията, изрично и изчерпателно посочени в т.1 – т.7.

Според регламента на чл.103, ал.2 и ал.4 АПК административният орган разглежда искането за възобновяване по реда на глава шеста – Оспорване на административните

актове по административен ред, и ако искането за възобновяване е основателно, производството се възобновява по реда на глава пета – Издаване на административни актове.

В процесния случай въпросът за наличие на основание за възобновяване на административното производство е разрешен с влязъл в сила съдебен акт по адм. дело №8036/2022г. на АССГ. В това производство е бил оспорен мълчаливият отказ на началника на Р. да се произнесе по искането за възобновяване с вх. №РУО1-29264/29.07.2022г. С Определение №2539/23.03.2023г. решаващият състав на АССГ е приел, че е налице основание за възобновяване на административното производство, установено в чл.99, т.2 АПК – открити са нови обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването на акта, които при решаването на въпроса от административния орган не са могли да бъдат известни на страната в административното производство. Въз основа на горния извод и на основание чл.103, ал.3 АПК съдът е отменил мълчаливия отказ на началника на Р. по искането с вх. №РУО1-29264/29.07.2022г. за възобновяване на административното производство по издаден административен акт и е изпратил преписката на началника на Р. за ново произнасяне по заявлението на Г. К. с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г.

Съгласно изричната норма на чл.177, ал.1 АПК съдебното решение има сила за страните по делото, а ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. В ал.2 на чл.177 АПК е регламентирано, че актовете и действията на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.

Именно в хипотезата на ал.2 на чл.177 АПК сме изправени в настоящия случай. След като с влязъл в сила съдебен акт е било установено наличие на основание за възобновяване на административното производство, то горестоящият административен орган е бил длъжен, на основание чл.103, ал.4 АПК, да постанови акт с който да го възобнови по реда на Глава пета и на основание чл.95, ал.3 от Наредба №10/2016г. да назначи Комисия, която да разгледа и се произнесе по заявлението на Г. К. с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г. В настоящия случай въпросът за наличие на предпоставките за възобновяване е разрешен със сила на присъдено нещо, поради което и горестоящият административен орган не е разполагал с правомощията по чл.97, ал.1 АПК да се произнесе по същество като отхвърли жалбата и потвърди (както е в настоящия случай) акта на Комисията по чл.95 от Наредба №10/2016г. Като е достигнал до обратния извод началникът на Р. е излял извън установените му от закона правомощия и е постановил един нищожен административен акт, който е в противоречие и с влязлото в сила съдебно Определение №2539/23.03.2023г. по адм. дело №8036/2022г. на АССГ.

След прогласяване на нищожността и на основание чл.173, ал.2 АПК преписката, образувана по заявлението на Г. К. с вх. №РУО1-29264/29.07.2022г., следва да бъде изпратена на компетентния горестоящ административен орган – началник на Р., за **ВЪЗОБНОВЯВАНЕ** на административното производство по заявление с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г. за класиране и насочване в профилирани паралелки и паралелки за придобиване на професионално образование, по реда и при условията на Глава пета АПК. На основание чл.95, ал.3 от Наредба №10/2016г. началникът на Р. е задължен да назначи Комисия, в определения от закона състав, на която да изпрати за произнасяне по същество Заявлението на Г. М. К. с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК във вр. с чл.38, ал.2 и ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата на жалбоподателката се дължат разноски за държавна такса в размер на 10 (десет) лева и за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева, съгласно чл.8, ал.3 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН административния акт, обективиран в Писмо с изх. №РУО1-9644/05.04.2023г. на началника на Регионалното управление по образованието – С.-град към Министерството на образованието и науката.

ИЗПРАЩА административната преписка по Искането с вх. №РУО1-29264/29.07.2022г., подадено от Г. М. К., със съгласието на родителите й М. К. К. и В. В. В. – К., за ВЪЗОБНОВЯВАНЕ на административното производство, образувано по Заявление с вх. №РУО1-У-53/23.05.2022г., на основание чл.103, ал.4 АПК във вр. с Глава пета АПК, в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в съдебния акт, в 7-дневен срок от влизането му в сила=

ОСЪЖДА Регионалното управление по образованието – С.-град, представляван от началника, с адрес: 1303 С., [улица], да заплати на Г. М. К. ЕГН [ЕГН], действаща със съгласието на родителя си М. К. К., с адрес: гр. С., [улица], вх.А, ап.13, сумата 1010 (хиляда и десет) лева – разноски по адм. дело №3944/2023г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова